

РЕШЕНИЕ

№ 7160

грС. 18.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 36 СЪСТАВ, в публично заседание на десети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СИМОНА В. НАВУЩАНОВА

при участието на секретаря КРАСИМИРА М. ИНКОВА
като разглежда докладваното от СИМОНА В. НАВУЩАНОВА Гражданско дело № 20221110170873 по описа за 2022 година

Производство е по реда на чл. 422 ГПК.

Предявени са от ищеца „Й. Б.” ЕАД установителни искиове с правно основание чл. 422 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД и чл. 422 ГПК, вр. чл. 92, ал. 1 ЗЗД за установяване спрямо ответника А. Л. Д., ЕГН *****, че дължи на ищеца сумата от 112, 57 лв. главница за задължения за неплатени абонаментни такси и услуги за периода от 20.10.2019 г. до 19.12.2019 г., ведно със законна лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение - 01.03.2022 г., до окончателното изплащане на вземането, и сумата от 174, 90 лв. – неустойки за предсрочно прекратяване на услуги, както следва: по договор за мобилни услуги за номер ... за сума от 67, 47 лв., представляваща три стандартни месечни такси, и сума от 107, 43 лв. за устройство AL 1 Dual Blue, представляваща разлика между цената на устройствата без абонамент и преференциалната цена по сключения договор, за които е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 31.05.2022 г. по ч.гр.д. № 19729/2022 г. по описа на СРС, 36 състав.

Ищецът твърди, че между него и ответника бил сключен договор за мобилни услуги от 24.12.2018 г. с предпочетен номер ..., като било закупено и устройството A=D на преференциална цена. Сочи, че договорите били прекратени едностранно на 13.02.2022 г. от ищеца поради неизпълнение от страна на ответника, били деактивирани услугите. Твърди ответникът да има задължения за предходни периоди както следва: 84, 03 лв., дължими за период от 20.10.2019 г. до 19.11.2019 г. – абонаментна такса за ползване на услуги за номер ... и 28, 54 лв., дължими за период от 20.11.2019 г. до 19.12.2019 г. – абонаментна такса за ползване на услуги за номер Поради неплащането на горепосочените суми ищецът начислил следните неустойки: 67, 47 лв., равняващи се на три стандартни месечни такси и 107, 43 лв., представляващи разлика между цената на устройството A=D и преференциалната цена. За тези задължения била издадена фактура № ..0/20.02.2020 г. за клиентски номер ... Твърди, че размера на начислените неустойки е обвързан с цената на месечния абонамент и не надвишава трикратния размер на същата, поради което неустоечните клаузи не били неравноправни. Поради което моли съда да признае за установено, че ответникът дължи на ищеца процесните суми, като претендира и разноси по производството.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът е депозирал отговор по чл. 131 ГПК, с който оспорва предявените искове. Твърди, че не е потребител на услугите на ищеца. Прави възражение за местна подсъдност, като счита, че исковете следва да бъдат разгледани от районния съд по постоянния адрес на ответника – РС В.. Оспорва да е сключван договор между ответника и страните. Сочи, че не са налице доказателства за облигационна връзка. Оспорва процесната фактура да е достигнала до знанието му. Прави възражение за нищожност на неустоечната клауза като неравноправна. Моли съда да отхвърли предявените искове.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

По исковете с правно основание чл. 422 ГПК вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД:

По иска с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 228 ЗЕС в **доказателствена тежест на ищеца** е да установи сключването на договор за мобилни услуги с посоченото в исковата молба съдържание, включително относно дължимостта и размера на месечни абонаменти такси, както и че е изпълнявал задълженията си по сключения договор – предоставяне на мобилна услуга, а **в тежест на ответника** е да докаже плащане на процесните задължения по този договор.

По иска с правна квалификация чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 345 ТЗ вр. чл. 232, ал. 2 ЗЗД в **тежест на ищеца** е да докаже, че между него и ответника е сключен договор за лизинг, че е предоставил лизинговото имущество на ответника, както и размера на договорените лизингови вноски, а **ответникът** следва да докаже плащане на задължението за лизингови вноски.

Съдът приема за установено по делото, че между „Й. Б.“ ЕАД (с предишно наименование „Теленор България“ АД) и А. Л. Д. са възникнали валидни правоотношения по договор за предоставяне на мобилни услуги от 24.12.2018 г., с предпочетен номер ..., по които „Теленор България“ АД се е задължило да представи на ответника достъп до далекосъобщителна си мрежа и устройство А= D на преференциална цена за срок до 24.12.2020 г. срещу заплащане на стойността на абонамента такса в размер от 26,99 лева и цена на устройството с абонаментния план от 1,00 лв., при стандартна цена на последното от 269,90 лева.

Приетите по делото договори, допълнително споразумение, декларация-съгласие, Общи условия, носят подписите за страните по тях, съдържат изричното изявление на ответника, че е получил устройството, че е запознат и приема Общите условия. Следва да се посочи, че не е необходимо всяка страница от договора да е подписана от страните, за да се установи, че съглашенията включват клаузи от всички страници по договора. В случая част от договорите са от една страница, другата част от договорите са с повече страници, но клаузите в тях са логически свързани, няма основание да се приеме, че неподписани страници не са част от договора. Ответникът не е представил договори в други варианти, които да се различават от приетите по делото, поради което и доводите, че съглашенията по неподписани от договорите страници не са постигнати, съдът приема за неоснователни.

При така възприето съдът приема за установено валидно възникнало правоотношение между страните по горепосочените договори, че ищецът е изпълнил задълженията си по тях като е предоставил на ответника достъп до мобилната си мрежа за ползването ѝ от ответника, съответно му е предоставил за закупуване мобилно устройство А= D на преференциална цена, поради което и установено по делото е, че за ответника е възникнало валидно задължение да заплаща абонаментните такси по договора за мобилни/фиксиранни услуги. Срокът на договора за мобилни услуги е до 24.12.2020 г. Този срок към подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК е настъпил, поради което процесните абонаментни такси са били падежирали към подаване на заявлението. С оглед гореизложеното съдът приема, че за настъпване

на изискуемостта им не е било нужно същите да бъдат обявени за предсрочно изискуеми от оператора/лизингодателя. По делото не е установено договорите да са с прекратено действие, да са развалени, поради което и съдът приема, че страните са били обвързани от съглашенията по процесните договори за срока, за който същите са уговорени да действат. При така възприето и като съобрази съглашенията по договора, то съдът приема за установено по делото валидно възникнало вземане на ищеца към ответника за заплащане на сумата от 112, 57 лв. главница за задължения за неплатени абонаментни такси и услуги за периода от 20.10.2019 г. до 19.12.2019 г., ведно със законна лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение - 01.03.2022 г., до окончателното изплащане на вземането. Тези такси се дължат за предоставения достъп до далекосъобщителната мрежа на ищеца, тоест те не зависят от това дали изобщо са провеждани повиквания от ответника. В случая се установи по делото, че достъп е предоставен.

Предвид това, че по делото не са ангажирани доказателства ответникът да е заплатил посочените суми, предявените искове за главница следва да се уважат като основателни. С оглед акцесорния характер на претенцията следва да се уважи и искането за присъждане на законната лихва от подаване на заявлението по чл. 410 ГПК до окончателното плащане.

По исковете с правно основание чл. 422 ГПК вр. чл. 92 ЗЗД:

По двата иска с правно основание чл. 92, ал. 1 ЗЗД **в доказателствена тежест на ищеца** е да докаже наличието на валидни неустоечни клаузи, настъпване на предпоставките за претендиране на неустойките и размера на дължимите неустойки, а **в тежест на ответника** е да установи изпълнение на задълженията си, обезпечени с неустоечни клаузи, и плащане на задълженията за неустойка.

В тежест на ответника е да докаже, че е изпълнил задължението си по договора, поради което не са били налице основанията за неговото прекратяване, поради което не дължи и претендираната неустойка и релвираните възражения.

Петенцията за неустойки в размер в размер на 174, 90 лв. е формирана, както следва: сума от 67, 47 лв., представляваща три стандартни месечни такси, и сума от 107, 43 лв. за устройство AL 1 Dual Blue, представляваща разлика между цената на устройствата без абонамент и преференциалната цена по сключения договор.

От съдържанието на приложените договори за мобилни услуги е видно, че уговорените неусточени клаузи се дължат в случай на прекратяване ползване услугите по договора преди изтичане на неговия срок по вина на потребителя. Посочено е, че в този случай длъжникът дължи неустойка в размер на сумата стандартните за съответния абонаментен план месечни абонаменти за всяка една СИМ карта/номер до края на срока на договора и във всички случаи, в които е предоставено устройство за ползване на услуги, потребителят дължи и разликата между цената на устройството без абонамент, съгласно последно актуалната ценова листа на оператора за съответното устройство.

Дори да се приеме неизпълнение от страна на ответника - потребител, във всички случаи за едностранното прекратяване на договора поради неизпълнение се изисква волеизявление за това, изпратено от изправната и получено от неизправната страна. С получаване на изявлението облигационната връзка следва да се счита прекратена без предоставяне на срок, след изтичане на който да настъпи и прекратителния ефект. В случая няма данни нито ответницата да е получила поканата за доброволно плащане със съдържащото се в нея волеизявление за прекратяване, нито от кога конкретно договорът е прекратен, вкл. и кога са спрени посочените СИМ карти.

В тази връзка обаче ищецът не е ангажирал каквито и да било доказателства надлежно да е упражнил правото си да прекрати договора (няма данни представената по делото поканата да е връчена на ответника), както и за възникнало право договорът да бъде едностранно прекратен, а именно неизправност на потребителя и изправност на

доставчика на телекомуникационни услуги. В настоящия случай, ищецът не е провел пълно доказване на твърдението си, че процесните договори са прекратени, а последното е предвидено като елемент от фактическия състав на вземането за неустойки и в тази връзка са дадени указания на последния с доклада по делото.

С оглед изложеното, съдът приема, че дори да се приеме, че в полза на изправната страна е възникнало потестативното право да прекрати облигационната връзка, доколкото то не е упражнено по надлежния ред, договорът не може да се счита прекратен поради неизпълнение, преди изтичане на срока му, поради което и в патромониума на ищеца не е възникнало вземане за компенсаторни неустойки.

По тези съобщения, предявените искове за главница следва да се уважат като основателни, но се отхвърлят претенциите за неустойка.

По разноските:

При този изход на спора, на осн. чл. 78, ал. 1 ГПК, в полза на ищеца следва да се присъдят сторените от него разноски, определени съобразно уважената част от предявените искове. Съгласно т. 12 от ТР № 6/2013г. на ОСГТК на ВКС с решението по чл. 422 ГПК съдът се произнася и по дължимостта на разноските в заповедното производство. Ищецът е сторил разноски в заповедното производство за заплащане на ДТ в размер на 25 лева и за адвокатско възнаграждение в размер на 360 лева. В исковото производство е заплатил държавна такса в размер на 25 лева и е представил фактура за адв. възнаграждение в размер на 480 лева. Няма данни по делото обаче тази фактура да е заплатена в брой или по банков път, поради което не следва да бъде присъждано възнаграждение за исковото производство. Съобразно уважената част от претенциите в полза на ищеца следва да бъдат присъдени разноски за заповедното в размер на 150,76 лева и сумата от 9,70 лева за исковото производство.

Ответникът е сторил разноски за заплатено адв.възнаграждение в заповедното производство в размер на 300 лева. Съобразно отхвърлената част от претенциите в полза на ответника следва да бъде присъдена сумата от 182,51 лева.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните, че ответникът **А. Л. Д.**, с ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. В., ул.“В. А.в“ 17 **ДЪЛЖИ** на „**Й. Б.**“ ЕАД (предишно наименование Т. Б.я“ ЕАД), с ЕИК .., със седалище и адрес на управление в грС. ж.к. М. 4, Б. ПарС. сграда 6 сумата от 112, 57 лв. главница за задължения за неплатени абонаментни такси и услуги по Договор за мобилни услуги от 24.12.2018 г. с предпочетен номер ... за периода от 20.10.2019 г. до 19.12.2019 г., ведно със законна лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение - 01.03.2022 г., до окончателното изплащане на вземането, за която сума е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 31.05.2022 г. по ч.гр.д. № 19729/2022 г. по описа на СРС, 36 състав като **ОТХВЪРЛЯ** исковете за сумата от 174, 90 лв. – неустойки за предсрочно прекратяване на услуги, както следва: по договор за мобилни услуги за номер ... за сума от 67, 47 лв., представляваща три стандартни месечни такси, и сума от 107, 43 лв. за устройство AL 1 Dual Blue, представляваща разлика между цената на устройствата без абонамент и преференциалната цена по сключения договор като неоснователни.

ОСЪЖДА **А. Л. Д.**, с ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. В., ул.“В. А.в“ 17 **да заплати** на „**Й. Б.**“ ЕАД, с ЕИК .., със седалище и адрес на управление в грС. ж.к. М. 4, Б. ПарС. сграда 6 сторените по делото разноски, както следва: сумата в общ размер на **9,70 лева** – разноски за исковото производство и сума в общ размер на

150,76 лева – разноси за заповедното производство.

ОСЪЖДА „Й. Б.“ ЕАД, с ЕИК .., със седалище и адрес на управление в грС. ж.к. М. 4, Б. ПарС. сграда 6 да заплати на **А. Л. Д.**, с ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. В., ул.“В. А.в“ 17 сторените по делото разноси, както следва: **182,51 лева** – разноси за заповедното производство.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Софийски градски съд, чрез Софийски районен съд, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____